

Unudulmayan tarix

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünə qarşı aparılan məkrli fəaliyyət, SSRİ rəhbərliyi tərəfindən açıq-aşkar xalqımıza qarşı yürüdülən düşmənçilik siyaseti bize imperiya boyunduruğunda yaşamağın daha ağır fəlakətlərə yol açı biləcəyini anlatmaqdır.

1988-ci ilin martında Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsi və SSRİ Nazirlər Sovetinin dələyi ilə keçmiş Dağlıq Qarabağın Azərbaycanın tərkibində çıxarılmasına yönəlmış "Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin sosial-iqtisadi inkişafının sürətləndirilməsi haqqında" qərarı və 1989-cu ilin yanварında SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin "Dağlıq Qarabağda Xüsusi İdarəetmə Forması yaratmaq haqqında" fərmanı respublikamızın ərazi bütövlüyünün pozulmasına xidmət edirdi.

Eyni zamanda Qərbi Azərbaycanda yaşayan azərbaycanlıların öz tarixi torpaqlarından qovularaq çıxarılması və bu na SSRİ rəhbərliyinin laqeydili soydaşlarımıza qarşı həyata keçirilən etnik təmizləmə siyasetinin məhz ittifaqın yardımçı və strategiyası ilə baş tutmasına heç bir şübhə yeri qoymurdu. Mübarizə meydanında tek qaldığını görən Azərbaycan xalqının səfərbər olub öz hüququnu tələb etməkdən savayı əlacı qalmadı. Amma SSRİ rəhbərliyinin öz vətəndaşlarına qarşı bu qədər qəddarlıq nümayiş etdirəcəyi heç kimin ağlına gelmədi.

Qan yaddaşımıza əbədi həkk olunmuş 1990-ci ilin 20 Yanvar hadisələri tariximizin özündə faciə və qəhrəmanlığı ehtiva edən səhifə, Azərbaycanın sonrakı talyeyinə əhəmiyyətli təsiri olan dönüş anı oldu. 20 Yanvar hadisələrinin Azərbaycanın suverenliyi, müstəqilliyi və ərazi bütövlüyü uğrunda mübarizədə həm rəmzi mənası, həm də fenomenal rolü var. Həmin tarixin yaratdığı ictimai-siyasi reallıq süqutu yaxınlaşan SSRİ-də və soyuq müharibənin bitməsi ərəfəsində beynəlxalq arenada formalaşan geosiyasi vəziyyət fonunda əvvəlcə Azərbaycan SSR-də, sonra müstəqil Azərbaycanda zəncirvari tarixi proseslər təkan verdi. Milli məfkurəmizin inkişafına təkan verən 20 Yanvar Azərbaycan tarixində təkcə faciə deyil, istiqlal yolunuzun ilk zirvəsi, milli məfkurəmizin azadlıq isteyinin oyanış günü, uzun illər sovet imperiyasının əsarətində yaşayış xalqın azadlıq səsini ucaldıığı, öz suverenliyi uğrunda cəsarət nümayiş etdirdiyi şərəflə bir tarixdir.

Lakin bütün hallarda 20 Yanvar hadisələri həm də Azərbaycana qarşı törədilmiş hərbi və siyasi cinayət, beynəlxalq hüquqi riyakarlığın təzahürüdür. SSRİ Baş Prokurorluğunun ədliyyə polkovniki V. Medvedyevin istintaq qrupu hərəkətlərin hərəkətlərində cinayət tərkibi olmaması nəticəsinə gəlmiş və 20 iyul 1990-cı il tarixdə cinayət işinə xitam verilməsi barədə qərar verilmişdir. 100 cildlik istintaq materiallarının 68 cildi Bakıdan Moskva - keçmiş SSRİ Prokurorluğuna aparılmışdır. Bu baxımdan 20 Yanvar hadisələri eyni zamanda Azərbaycan xalqına qarşı törədilmiş siyasi terror kimi də qiymətləndirilməlidir.

33 il əvvəl qırmızı ordunun xalqımıza qarşı törətdiyi soyqırımı Azərbaycanın suverenliyinə qəsd edilmiş bədnəm

komunist ideologiyası libasında köhnə imperiya iddialarını həyata keçirmək məqsədilə Mixail Qorbaçovun Azərbaycan xalqına qarşı törediyi ağır cinayətdir. SSRİ-nin sabiq rəhbəri Mixail Qorbaçov sonradan etiraf etmişdi: "Bakıda fövqəladə vəziyyət elan etmək və oraya qoşun göndərmək mənim siyasi həyatımın ən böyük səhvi idi". Amma o, səhv yox, cinayət etmiş, SSRİ Konstitusiyasının 119-cu, Azərbaycan SSR Konstitusiyasının 71-ci maddələrini kobud şəkildə pozmuşdur.

20 Yanvar həmçinin azadlığın bərpasına gedən yolda ilk şəhidlərin verildiyi gündür. Həmin günün mənzərəsi faciəvi olduğu qədər də möhtəşəmdir. Azadlığımızın bərpası yolunda ilk şəhidlərin verildiyi Qanlı Yanvar gecəsi cəsarətin, fədakarlığın, milli məfkurənin oyanışının eyani təcəssümü idi. Baş verən hadisələr xalqımızın azadlıq arzusunun, müstəqillik idealının 160 il davam edən nümayishi idi. Bununla Azərbaycan xalqı zülmə, ədalətsizliyə

və zorakılığa boyun əyməyəcəyini, milli iradəsinin sarsılmazlığını təkcə imperiya rəhbərliyinə deyil, bütün dünənya göstərmış və özünün milli azadlığı uğrunda mübarizəsinin dönməz olduğunu sübut etmişdir.

Qəhrəmanlıqla dolu keçmiş, dövlətçilik ənənəsi olan, böyük bir coğrafiyada dövlətlər yaratmış, zaman-zaman yadllilər qarşı səfərbər olub bərgə mübarizə aparmış, dünya mədəniyyət xəzinəsinə öz dəstxəti ilə deyən təhfələr vermiş millətimiz üzün müddətdən sonra öz qərarını vermişdir: "Yolumuz Azadlıqdır!". Belə olan halda tarixin sehnəsində birdəfəlik silinmək ərəfəsində olan imperiyanın əvvəlcədən qurulmuş plan əsasında dinc nümayişilərin gülləbaran edilməsinə qərar verənlər nəyə ümid edirdilər? Az sonra - imperiya çökəndən sonra aydın olacaqdı ki, bu qərarı verənlərin və bu faciəni töredənlərin özlərinin də bu suala cavabları yox imiş. Ele buna görə də onlar Azərbaycan xalqının milli mübarizə əzmini və iradəsini

sindirə bilməmişlər. Əksinə, 20 Yanvar hadisəsi qanunauyğun məntiqi və zəncirvari təsiri ilə bütün imperiya ərazisində milli azadlıq hərəkatlarının yenidən daha böyük vüsətlə alovlanması və Sovet İttifaqının süqutunun daha da sürütlənməsinə rəvac vermişdir. Bu hadisə sovet imperiyası üçün sonun başlangıcı olmuşdur.

20 Yanvar qırğını sovet rejiminin ermənilərlə birgə apardıqları anti-Azərbaycan siyasetinin tərkib hissəsi kimi də qiymətləndirilməlidir. Qabaqcadan düşünlüb hazırlanmış bu təcavüzkar aksiya Azərbaycan xalqının demokratiya və milli azadlıq uğrunda mübarizəsinə böyməq, ona məməvi zərbə vurmaq məqsədi daşıyır. Lakin sovet imperiyası insanlıq adına sığmayan əməlli ilə Azərbaycan xalqının iradosını qıra bilmedi, baxınayaraq ki, 20 Yanvar XX əsr Azərbaycan tarixində bas vermiş qanlı hadisələrin, soyqırımı aktlarının məntiqi nəticəsi, çar Rusiyasının "paçala-hökəm sur" siyasetinin davamı idi. Azərbaycan xalqına qarşı soyqırımları, torpaqların 114 min kvadratkilometrdən 87 min kvadratkilometrək azalması, SSRİ dövründə soydaşlarımızın indi Ermenistan adlandırılın ərazidəki əzəli, ata-baba yurdlarından son nəfərinədək qovulması, sovet rəhbərliyinin "xeyir-duası" ilə başlayan Dağlıq Qarabağ hadisələri isə bu məkrli siyasetin mərhələləridir.

Təəssüflər olsun ki, həmin cinayəllerin müəllifləri hələ də cəzalandırılmayıblar. Buna baxınayaraq, həmin cinayət işləri tarixin arxivinə atılmamalı, təşkilatçılar, icraçılar, bütün müqəssirələr öz cinayətlərinə görə ədalət möhkəməsi karşısındakı cavab verməlidirlər!

Azərbaycan xalqının azadlıq mübarizəsinə, 20 Yanvar faciəsinə dövlət səviyyəsində siyasi-hüquqi qiymət verilməsi, şəhidlərin xatirəsinin əbədiləşdirilməsi Ümummilli Lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Məhz Ulu Öndərin rəhbərliyi ilə uzun illər ərzində milli azadlığını bərpa etmək arzusu ilə yaşayış xalqımız nəyə qadir olduğunu göstərə bildi. Tarix bir daha göstərdi ki, dövlətçilik ənənələrini yaşıdan xalqımızı müstəqilliyi uğrunda mübarizədə qorxutmaq, susdurmaq, dayandırmaq mümkünüszdür.

Bu qanlı tarixin təbliğü yeni nəsildə milli vətənpərvərlik, dövlətçilik hissərinin tərbiyə olunması, milli kimlik məfkurosunun formalaşması baxımından ibarət dərsi olmalıdır. Çünkü tarix bizdən keçmişin ibrət dərslərini bilməyi, faciəmizin səbəb-nəticə əlaqəsini dərindən dərk etməyi, xalqımızın azadlıq uğrunda mübarizəsinin mərhələlərini yadda saxlamağı, dostumuzu-düşmənimizi tanımayı və unutmamağı tələb edir.

Tarixdən aldığımız dərslərin məntiqi və praktiki nəticəsi olaraq 30 ilə yaxın müddət ərzində düşmən tapdağında qalan tarixi torpaqlarımızı azad etmək üçün özümüzdə güc tapa bildik. Milli birliyimizi təmin edərək bütün hərbi-siyasi qüvvələri bir edib düşmənin başını "dəmir yumruq"la əzdik, 30 illik torpaq həsrətinə qalib sərkərdə İlham Əliyevin qətiyyəti, iradəsi, apardığı uzaqqorən siyaseti nəticəsində son qoyduq.

**Kərim NOVRUZOV,
Ağdam rayon 95 nömrəli tam orta
məktəbin direktoru**